

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-196/21-1

Sprawa C-196/21

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

26 marca 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Tribunalul Ilfov (Rumunia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

4 lutego 2021 r.

Strona wnosząca apelację i strona powodowa:

SR

Strona wnosząca apelację i strona pozwana:

EW

Interwenienci:

FB

CX

IK

[...]

TRIBUNALUL ILFOV (sąd okręgowy w Ilfov)
Secția Civilă (izba cywilna)

[...]

**WNIOSK O WYDANIE ORZECZENIA W TRYBIE
PREJUDYCJALNYM**

Tribunalul Ilfov (sąd okręgowy w Ilfov), na wniosek EW, będącego wnoszącym apelację i pozwanym [...], zwraca się na podstawie art. 267 TFUE do

TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

o wydanie orzeczenia w przedmiocie następującego **wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczącego wykładni art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 [Parlamentu Europejskiego i Rady] z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 [...]**:

„Czy w przypadku gdy sąd orzeka o wezwaniu interwenientów w postępowaniu cywilnym i nakazuje to wezwanie, »wnioskodawcą« w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 jest sąd państwa członkowskiego, który orzeka o wezwaniu interwenientów, czy też strona sporu w postępowaniu zawisłym przed tym sądem?».

Przedmiot sporu. Istotne okoliczności faktyczne

- 1 Wyrokiem cywilnym [...] z dnia 4 lipca 2016 r. wydanym w sprawie [...] Judecătoria Buftea (sąd rejonowy w Buftei) uwzględnił częściowo powództwo główne wniesione przez SR, powódkę i pozwaną wzajemną w sporze przeciwko pozwanemu i powodowi wzajemnemu, EW, uwzględnił częściowo powództwo wzajemne wytoczone przez pozwanego i powoda wzajemnego, EW, w sporze przeciwko powódce i pozwanej wzajemnej, SR, oraz orzekł rozwiązanie małżeństwa za porozumieniem stron, powrót przez powódkę do nazwiska, które nosiła przed zawarciem małżeństwa, ustalenie miejsca zamieszkania małoletniej córki [...] w miejscu zamieszkania jej matki, wspólne wykonywanie władzy rodzicielskiej, porozumienie dotyczące utrzymania kontaktów między pozwanym a małoletnią córką według następującego schematu: w pierwszy i trzeci weekend miesiąca od piątku [od] godziny 14.00 (to znaczy po zakończeniu zajęć szkolnych) do niedzieli do godziny 19.00, przy czym sąd orzekł, że ojciec ma prawo do odebrania małoletniej córki i obowiązek odprowadzenia jej do miejsca zamieszkania matki; połowa wakacji szkolnych: w pierwszym tygodniu wakacji w październiku, w pierwszym tygodniu wakacji w grudniu, w pierwszym tygodniu wakacji [OR. 2] w lutym, w pierwszym tygodniu wakacji w kwietniu i jeden miesiąc wakacji letnich w okresie od 1 do 31 lipca, przy czym sąd orzekł, że ojciec ma prawo do odebrania małoletniej córki i obowiązek odprowadzenia jej do miejsca zamieszkania matki; obowiązek zapłaty przez pozwanego świadczenia alimentacyjnego na rzecz utrzymania małoletniej córki w wysokości 600 lejów rumuńskich (RON) miesięcznie, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku do dnia osiągnięcia przez dziecko pełnoletności, przy czym kwota ta miała być waloryzowana kwartalnie zgodnie ze stopą inflacji.

- 2 W dniu 7 kwietnia 2017 r. do Tribunalul Ilfov (sądu okręgowego w Ilfov) wniesiono apelację [...], w drodze której wnoszący apelację i pozwany, EW, wniósł, tytułem żądania głównego w sporze ze stroną przeciwną w postępowaniu apelacyjnym i powódką, SR, o uchylenie wyroku cywilnego [...] z dnia 4 lipca 2016 r., zaskarżonego w postępowaniu apelacyjnym, wydanego w sprawie [...] przez Judecătoria Buftea (sąd rejonowy w Buftei), ze względu na brak jurysdykcji sądu orzekającego co do istoty sprawy lub, tytułem żądania ewentualnego, o częściową zmianę zaskarżonego wyroku w następujący sposób: tytułem żądania głównego – ustalenie miejsca zamieszkania małoletniej córki [...] w miejscu zamieszkania jej ojca we Francji oraz, tytułem żądania ewentualnego, ustalenie miejsca zamieszkania małoletniej córki naprzemiennie tydzień w miejscu zamieszkania ojca w Rumunii, a tydzień w miejscu zamieszkania matki lub dwa tygodnie u ojca i dwa tygodnie u matki; tytułem żądania głównego – zobowiązanie rodzica niemającego miejsca zamieszkania w danym państwie do zapłaty świadczenia alimentacyjnego na rzecz małoletniej córki w wysokości $\frac{1}{4}$ miesięcznych dochodów tego rodzica do czasu osiągnięcia pełnoletności przez córkę lub, tytułem żądania ewentualnego, nakazanie wyrównania świadczenia alimentacyjnego wypłacanego przez rodziców na utrzymanie małoletniej córki, przy czym każde z nich nadal przyczynia się do utrzymania dziecka w równej wysokości w okresie, w którym małoletnia córka zamieszkuje u każdego z rodziców, oraz do pokrycia wydatków związanych z jej wykształceniem.
- 3 Od tego samego wyroku cywilnego [...] z dnia 4 lipca 2016 r., wydanego w sprawie [...] przez Judecătoria Buftea (sąd rejonowy w Buftei), apelacja została wniesiona również przez wnoszącą apelację i powódkę, SR, która wniosła do sądu o uwzględnienie apelacji i częściową zmianę zaskarżonego wyroku cywilnego, to znaczy o uwzględnienie w całości pozwu wraz ze zmianami, a mianowicie o przyznanie matce wyłącznej władzy rodzicielskiej, uchylenie uzgodnień w przedmiocie kontaktu poczynionych na rzecz ojca, zmianę wysokości świadczenia alimentacyjnego płaconego przez ojca na rzecz małoletniej córki oraz o ponowne obliczenie kosztów postępowania.
- 4 W dniu 5 lipca 2018 r. do akt sprawy został dołączony wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożony przez FB (brata małoletniej), CX (siostrę małoletniej) i IK (dziadka małoletniej), mający na celu poparcie żądania wnoszącego apelację i pozwanego, EW.
- 5 W celu przedyskutowania dopuszczalności co do zasady wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego Tribunalul, w protokole rozprawy z dnia 15 września 2020 r., zobowiązał obie strony do dokonania tłumaczeń wezwań/nakazów wydanych przez sąd w celu ich doręczenia interwenientom zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 [...].
- 6 Strony sporu odmawiają pokrycia tych kosztów w odniesieniu do tłumaczenia na język francuski wezwań/nakazów wydanych przez sąd w celu ich doręczenia interwenientom, ponieważ uważają one, że zgodnie z wykładnią art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 termin „wnioskodawca” odpowiada [...]

sądowi, który w związku z tym powinien ponieść również niezbędne koszty doręczenia dokumentów procesowych. **[OR. 3]**

Mające zastosowanie przepisy prawa krajowego

Legea nr. 134/2010 din 1 iulie 2010 privind Codul de procedură civilă

(Ustawa nr 134/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. – kodeks postępowania cywilnego)

Artykuł 61 „Forma”

1) W postępowaniu toczącym się między stronami pierwotnymi może wziąć udział każda osoba mająca w tym interes.

3) Interwencja jest uboczna, gdy jej celem jest wyłącznie poparcie stanowiska jednej ze stron.

Artykuł 63 „Interwencja uboczna”

1) Wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego musi zostać złożony w formie pisemnej i zawierać elementy wskazane w art. 148 ust. 1, który stosuje się odpowiednio.

2) Przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego jest możliwe do czasu zakończenia rozprawy, w toku całego postępowania oraz w ramach nadzwyczajnych środków odwoławczych.

Artykuł 64 „Postępowanie. Środki odwoławcze”

1) Sąd przekazuje stronom wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta oraz odpisy załączonych do niego dokumentów.

2) Po wysłuchaniu interwenienta i stron sąd orzeka co do zasady w przedmiocie dopuszczalności interwencji, wydając postanowienie z uzasadnieniem.

3) Od postanowienia tego można wnieść środek odwoławczy jedynie co do istoty.

4) W przypadku uwzględnienia środka odwoławczego wniesionego od postanowienia, w którym sąd odrzucił wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta jako niedopuszczalny, wydane orzeczenie zostaje uchylone z mocy prawa, a sprawa musi zostać ponownie rozpoznana przez sąd, do którego złożono wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, począwszy od chwili dyskusji dotyczącej dopuszczalności co do zasady tego wniosku.

Mające zastosowanie przepisy prawa Unii Europejskiej

Tribunalul uważa, że w niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000, zgodnie z którym „[w]szelkie koszty związane z tłumaczeniem dokumentu poniesione przed jego przekazaniem pokrywa wnioskodawca, bez uszczerbku dla ewentualnej późniejszej decyzji sądu lub właściwego organu w sprawie obciążenia kosztami”.

Powody, które skłoniły sąd do wystąpienia z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Biorąc pod uwagę, że zadane pytanie dotyczy konkretnie wykładni rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 [...], mającego zastosowanie do zawisłego postępowania w świetle elementów transgranicznych dotyczących obywatelstwa i miejsca zamieszkania interwenientów; zważywszy na fakt, że w toku postępowania wyrażono odmienne stanowiska w przedmiocie pokrycia kosztów związanych z wezwaniem („doręczanie dokumentów”), które mają wpływ na wynik postępowania w świetle różnych wykładni tego samego aktu prawnego, oraz zważywszy, że rzezoną kwestia została podniesiona w sprawie zawisłej przed sądem krajowym, od którego orzeczeń nie przysługuje środek odwoławczy na podstawie prawa krajowego, w związku z czym odesłanie prejudycjalne jest obowiązkowe zgodnie z art. 267 TFUE, Tribunalul uznaje, że jest zobowiązany do wystąpienia do Trybunału z niniejszym wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym. **[OR. 4]**.

Powód, dla którego rozstrzygnięcie sporu zależy od rozstrzygnięcia tej kwestii prawnej

Rozstrzygnięcie sporu zależy od odpowiedzi na tę kwestię prawną, ponieważ odmowa pokrycia przez zainteresowanego kosztów związanych z tłumaczeniem na język francuski dokumentów procesowych, które należy obowiązkowo doręczyć interwenientom, może doprowadzić do zablokowania rozprawy poprzez zawieszenie postępowania, co mogłoby również doprowadzić do pozbawienia stron [możliwości uzyskania rozstrzygnięcia] co do istoty w przedmiocie stosunków prawnych między stronami w przypadku wygaśnięcia roszczeń podniesionych w apelacji.

Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „Trybunałem”)

Tribunalul przeprowadził badanie i nie wskazał orzecznictwa Trybunału istotnego dla wspomnianej kwestii. W szczególności, w odniesieniu do przepisów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 [...] wskazano trzy sprawy [...] (C-384/14, Alta Realitat; C-519/13, Alpha Bank Cyprus; C-325/11, Aider), w ramach których

dokonano wykładni dotyczących kwestii innych niż te będące przedmiotem sporu w niniejszej sprawie.

Stanowisko sądu krajowego

Tribunalul nie może zgodzić się ze stanowiskiem wyrażonym przez wnoszącego apelację i pozwanego, dotyczącym osoby zobowiązanej do zapłaty wynagrodzenia za tłumaczenie wezwań na język francuski dla celów doręczenia w rozumieniu rozporządzenia nr 1393/2007.

Zgodnie z rozporządzeniem nr 1393/2007 zostały zdefiniowane w sposób jednoznaczny autonomiczne pojęcia istotne w kontekście rozpatrywanej kwestii prawnej, a mianowicie: jednostka przekazująca, jednostka przyjmująca, wnioskodawca i adresat.

Jak wyraźnie stanowi art. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1393/2007, „jednostką przekazującą” są urzędnicy państwowi, organy lub inne osoby właściwe do przekazywania dokumentów sądowych lub pozasądowych, które mają zostać doręczone w [innym] państwie członkowskim, lub, innymi słowy, jest to organ krajowy, który dokonuje doręczenia, w niniejszej sprawie sąd – Tribunalul Ilfov.

„Jednostka przyjmująca” została zdefiniowana w art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1393/2007 i obejmuje tę samą kategorię osób lub organów, o których mowa w ust. 1, lecz które, odwrotnie, przyjmują wspomniane doręczenia od jednostki przekazującej, to znaczy jest to organ krajowy, który przyjmuje doręczenie, w niniejszej sprawie jednostkę przyjmującą należy określić na podstawie miejsca zamieszkania interwenientów spośród właściwych organów/instytucji francuskich.

Jeśli chodzi o pojęcie „wnioskodawcy”, które wynika z wykładni przepisów art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1393/2007, nie może nim być sąd (który jest jednostką przekazującą).

Jak wynika z wykładni przepisów art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007, jednostka przekazująca, której wnioskodawca oddaje dokument [OR. 5] do przekazania, poucza wnioskodawcę, że adresat może odmówić przyjęcia dokumentu, jeżeli nie został on sporządzony w jednym z języków, o których mowa w art. 8 tego aktu prawnego, który wyjaśnia w ten sposób pojęcia wnioskodawcy i adresata, wyraźnie wyłączając owe pojęcia z zakresu stosowania pojęć „jednostki przekazującej” i „jednostki przyjmującej”.

„Wnioskodawcą” jest powód, osoba wnosząca powództwo, która ma interes w dokonaniu doręczenia w rozumieniu rozporządzenia nr 1393/2007 dla celów prowadzenia i zakończenia postępowania, a „adresatem” jest osoba pozwana przed sądem, która ma przyjąć doręczane dokumenty; zarówno wnioskodawca, jak i adresat są stronami sporu, natomiast sąd, który – jak już wskazano – jest jednostką przekazującą lub jednostką przyjmującą, nie jest stroną sporu.

Podsumowując, Tribunalul uważa, że pojęcie „wnioskodawcy” w rozumieniu rozporządzenia nr 1393/2007 jest ograniczone do stron zainteresowanych przeprowadzeniem i zakończeniem postępowania apelacyjnego, a konkretnie do wnoszącej apelację i powódki oraz do wnoszącego apelację i pozwanego [...]; osoby te są stronami sporu, wniosły apelację od orzeczenia co do istoty i [każda z nich] jest co do zasady zainteresowana zakończeniem postępowania apelacyjnego i rozstrzygnięciem co do istoty wniesionej apelacji.

[...] **dnia 4 lutego 2021 r.**

[...]

DOKUMENT ROBOCZY